

הרבנית ימימה מזרחי

דבר ליהם ושלמי

תורה נשית ♥ מבראשית

גיליון מס' 191

פרשת כי תבוא ✦ י"ט באלול ה'תשע"ח (8/2018)

לשמוח כל הדרך אל האושר

בדרך. היה לוקח ילדים מהבית לבית הספר, מחכה ליד בית הספר עד לסיום יום הלימודים ומחזיר אותם הביתה.

הוא הדרך. הוא ה"בין לבין"; "איך אני משמח את הילד הקטן הזה כשהוא עוזב את הבית, לפני שהוא מגיע אל התורה? ואיך אני משמח אותו בדרך הארוכה, אחרי יום מתיש, כשהוא צריך להגיע לאמא?" והוא אומר לילד את הדבר הכי מדהים: "ילד, אתה חי. מה יתאונן אדם חי?"¹

השבוע נגענו בח"י באלול. כולנו בדרכים. חסרים לנו בחיים עוד המון דברים ומה נעשה עד שהם יגיעו? רק אל תמציאו משיח, אומר הבעל שם טוב. תמציאו שמחה. משיח לא כאן? הכל נראה הפוך? אז תהפכי גם את אותיות משיח; שְׂמַחִי!

כל הקללות בפרשתנו, כי תבוא, באות על היעדר שמחה; **תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל**². זאת אומרת, ש"הכל" עוד לא הגיע. עדין לא קיבלת את כל מה שאת כל כך נכספת לו. האם תעשי באמצע, בדרך, את עבודת השמחה?

ושמחה היא תמיד המצאה. תמיד עבודה קשה. היא לא באה מאליה. שמחה, לפי התורה, היא בפירוש מחווה של טוב לב. **תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב**. רק אנשים טובי לב מסוגלים לקום היום ובכוח, ובעבודה, למצוא שמחה ביש: "אני חיה, עוד שנה אני חיה, מה יתאונן אדם חי?"

מגיע האיש הטוב הזה, אלקנה, לאשתו חנה. כמה שהיא מחכה לילד. מה אתה מגיע אליה פתאום ואומר לה "חנה, למה **תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך - הלוא אנכי טוב לך?**" מה זה קשור, היא רוצה ילד!

נכון, אומר הבעל שם-טוב. אבל למה ירע לבבך? אל תהיי רעה. בואי תסתכלי בטוב שיש לך עכשיו. ויש לך! כדי למצוא

השבוע חגגנו את יום הולדתם של ענקי החסידות, רבי ישראל הבעל שם טוב הקדוש, מייסד החסידות ובעל התניא, הרב שניאור זלמן מליאדי. יום הולדת שמח, חסידות! והשאלה הגדולה ששואלות נשים שגדלו כמוני, ותמיד תהיה לנו שאלה על דרכה של החסידות: והרי חסידות היא המצאה מאוחרת כל כך. שולחן ערוך זה תורה. משנה ברורה זה תורה, פרטיה ודקדוקיה של התורה הם מהר סיני ואיך פתאום קם אדם ומייסד דבר שהוא חדש לחלוטין? לא במקרה היתה כזו התנגדות לבעל שם טוב.

רבי ישראל בעל שם טוב נולד דווקא באלול מפני שאלול הוא זמן של בין לבין. הלוחות הראשונים נשברו ב-17 בתמוז. הלוחות השניים יגיעו ביום הכיפורים. אבל מה יהיה באמצע, מה יהיה באמצע? "אני יודעת, ימימה, שבאתי לעולם ידידותי. אני יודעת שאין רע יורד מן השמים. אני יודעת שיירפאו לוחות ליבי השבורים ואני אקבל לוחות שניים אחרי השבר. אבל בינתיים, מה אני עושה בינתיים?"

הבעל שם טוב נולד לדור שבו הבינתיים כל כך שובר, שאנשים ממצויאים משיח. הוא נולד 14 שנה אחרי מות שבתאי צבי, שם רשעים ירקב, נביא שקר שסחף אחריו כל כך הרבה יהודים, מפני שהם כבר לא יכולים לחכות למשיח. הבעל שם טוב מגיע בתקופה שבין שבירת התורה לבין נתינתה מחדש. הוא לא יכול היה להינתן במתן תורה, מפני שהוא תורה לאנשים שנשברו. הוא כאן, מביא לנו תשובה, כדי שלא נמציא משיחי שקר.

אני רואה את זה סביבי כל הזמן. בנות שמיח השקר שלהן הוא ייאוש ודיכאון. בנות שמיח השקר שלהן הוא שיכון כאבים בכל מיני צורות שלא נפרט ומה אפשר לעשות? וכאן, באמצע הדרך, מופיע הבעש"ט ואומר: "יש לי עבורך תרופה".

איך הוא יודע? כי בילדותו, הוא לא למד. ניסו ללמד אותו והוא לא למד. הוא היה בורח ליער. אמרו: "ניקה את הילד הבור הזה. לפחות יביא פרנסה". הוא "עבד" בללוות ילדים

¹ איכה ג', לט.
² דברים כ"ח, מז.

הגענו לשתי השבתות האחרונות של השנה. בעלי המוסר היו צועקים בקול: "שתי שבתות אחרונות! אם ישמרו ישראל שתי שבתות, מיד נגאלים!"⁶ וכמה חשובה השמחה בשבתות האלה, כי זו שמירת שבת. לא רק לא-לחלל, אלא להתענג ולשמוח. ומי אם לא השבת תזכיר לך לעצור, לשבות ומלאכה, להסתכל בחייך ונכון, משיח לא בא אבל תשמחי.

למה שמירת-שמחת שתי שבתות דווקא היא גאולה? כי דבר שמסוגלים לשנות שוב ושוב, הוא דבר גדול. אבי, זכר צדיק לברכה, היה כאן באלול שעבר. הוא לא נמצא כאן באלול הזה ופתאום אני מבינה איזו ברכה זו, "תשנה ותזכה לשנה הבאה".

אז נכון, אולי אתם מסתכלים ואומרים: "שום דבר לא שונה". אבל זה שאתה שונה ושונה וחוזר ושונה, וקם עוד יום, והשמש זורחת עוד יום - וואו.

אז אני רוצה לאחל לכולנו שמחה בדרך אל האושר השלם. אני רוצה לאחל לכולנו: אלול חי. ח"י אלול.

בצוות העריכה: הדסה סאסי

רבי-המכר החדשים של הרבנית ימימה מזרחי יפתחו איתך את השנה ברגל ימין!

יומן "שנה וברכותיה" ילווה אותך כל השנה. הוא מיועד לנשים שרוצות לצבוע ביופי את יומן. ולהביט בכל יום בעין חדשה וטובה.

הספר "מחכה לתשובה" הוא יד מושטת לפיוס. הוא בא לאחות שבירי לוחות בין אח לאחות, בין אהוב לאהובתו. שער לחיים טובים.

שני הספרים הם מתנות מעולות לתת ליקריריך!

לפרטים, דוגמאות מתוך הספרים והזמנה – **לחצי כאן**

⁶ עפ"י שבת קיה, ע"ב.

את השמחה היום, את חייבת להיות טובת לב מספיק. וכל הברכות של האדם באות על כך שבדרך, בדרך בין הלוחות שנשברו לבין הלוחות שיגיעו, בעזרת השם, אתה מסוגלת לראות כמה טוב יש לך.

והציווי על שמחה מופיע שוב ושוב בפרשת כי תבוא: **וְשִׂמְחָתָּ בְּכָל הַטּוֹב**. האם היו מצווים עלינו ציווי כזה אילו היתה השמחה טבעית? אבל היא לא טבעית, היא לא. שמחה אובייקטיבית, בעברית, נקראת אושר. בן אדם שהכל הולך לו טוב נקרא "מאושר". ראו את האיש המאושר בפרק הראשון בתהילים: "אשרי. אשרי האיש אשר לא הלך... לא עמד... לא ישב... כעץ שתול על פלגי מים".³ יופי, אשריך. הגעת לשלמות, אתה מאושר. אבל בדרך אל האושר? חייבים להיות שמחים ו"שמחה" היא היומיום הזה. להביט ביומיום הזה!

השבוע, בכל כך הרבה כנסים, הקראתי את "תפילת חנה":

עוד לילה, עוד יום, עוד לילה.
הכל נראה כמו יום ולילה ארוך
אבל זה לא נכון, כי היום הזה ממש, נפלה לך שן.
היום הזה ממש המורה שלך כתבה ביומן
שאתה מים שקטים חודרים עמוק.
היום הזה פתחנו שלוש ביצים
וגילינו בכולן חלמונים תאומים.
היום הזה הדבקנו מדבקות של מעשים טובים.
כל יום קורה משהו שלא קרה אתמול.
כל יום הוא נס של התחדשות של תחיית המתים,
של רחמים רבים
ורק שיימשכו ככה עוד ועוד הימים.

זו תפילת חנה וינרוט, שמופיעה בספרה החדש "שבת שלום חני" שיראה אור בקרוב. חני השאירה לנו את המסר של לקחת את היום הזה. יש פסוק מדהים בפרשה: **הַיּוֹם הַזֶּה, ה' אֱלֹקֶיךָ מְצַוְךָ**. ורש"י הנהדר אומר: מה הוא מצווה אותך? את היום הזה. היום הזה, ה' אֱלֹקֶיךָ מְצַוְךָ! ש-בכל יום יהיו בעיניך **חדשים**.⁴

"אבל ימימה, שום דבר לא משתנה".

נכון. אבל עצם זה שאת יכולה לשנות, עוד הפעם, עוד הפעם, אותו דבר, את יודעת איזו מתנה זו?

בפרשתנו אדם מביא ביכורים. במה יברך אותו הכהן? "כשם שהבאת ביכורים היום, כן תשנה ותזכה לשנה הבאה. עד מאה ועשרים שנה". וברש"י: **בת קול מברכתו: "הבאת בכורים היום, תשנה לשנה הבאה"**.⁵

³ תהילים א', א-ג.

⁴ דברים כ"ו, טז ורש"י, שם.

⁵ רש"י, שם.